

digst, at der ikke er noget, der hedder Dispensationsret fra Afgiftsbestemmelserne. Jeg vil tilstaa, at jeg vilde i alt Fald øjeblikkelig melde mig, hvis der var noget, der hed Dispensation fra Skatteregler.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen var stærkt inde paa, efter hvilke Principper Loven vilde blive administreret. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem blot for to Maaneder kunde være Justitsminister for at ordne dette Forhold. Det vilde blive saa vanskeligt, at jeg, selv om det ærede Medlem var min allerværste Fjende, hvad han absolut ikke er, ikke vilde ønske ham denne Stilling. Jeg skal søge at administrere Loven saa godt, jeg kan. Men det er mig ganske umuligt at sige efter hvilke Principper. Det var mig en Sorg, at Udvalget medtog Kommuner og Foreninger. Jeg gjorde paa Forhaand opmærksom paa, at det vilde blive næsten umuligt for Justitsministeren at være ganske retfærdig, idet der vilde kunne paavises Hundreder af Formaal, som man maa indrømme er gode. Men man kan ikke give alle Kommuner og disse Formaal hver en Biografteaterbevilling. Jeg kan derfor ikke sige andet, end hvad jeg har sagt, at jeg skal søge at gaa saa retfærdigt frem, som jeg kan. Desværre kan jeg ikke overdrage det ærede Medlem Myndigheden i de to Maaneder, ellers vilde jeg gerne.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvad Meningen var med Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelsens Erklæring skulde indhentes. Den forekommer mig at være tydelig og klar. Naar der ønskes oprettet et Biografteater, spørger man den paagældende Kommunalbestyrelse, om der er Brug for det, for det vilde være ganske urimeligt af en Justitsminister at oprette et Biografteater i en By, naar Kommunalbestyrelsen ikke vil have det, medmindre Forholdet skulde være det, at Kommunalbestyrelsen var interesseret i Sagen og derfor ikke vilde have et Biografteater oprettet. Jeg kunde tænke mig, at en større Kommune selv drev et Biografteater, og saa er det klart, at Kommunalbestyrelsen vilde fraraade Oprettelsen af flere. I saa Tilfælde vil jeg antage, at Ministeren, hvis der er Trang til et nyt Biografteater, vil sige, at en Kommunalbestyrelse selvfølgelig ikke kan faa Eneret, og derfor give Bevilling til Oprettelse af et nyt Teater. Men altsaa, Kommunalbestyrelsens Erklæring skal indhentes.

Med Hensyn til Ansøgningerne har Kommunalbestyrelserne faaet en meget stor Magt. Naar en Mand har drevet et

Biografteater i tre Aar, og der er Spørgsmaal om Forlængelse af Bevillingen, hører man Kommunalbestyrelsen, og den vil selvfølgelig faa en Udtalelse fra det Tilsynsudvalg, der har været nedsat, og disse Udtalelser vil blive sendt ind til Ministeriet eller til Amtmanden, hvis det er ham, der skal forlænge Bevillingen, og saa vil de overordnede Myndigheder naturligvis tage meget Hensyn til Kommunalbestyrelsen. Det er paa dette Punkt, jeg mener, Kommunalbestyrelsen har faaet en stor Magt. Den kan se, hvorledes en Mand udøver sin Virksomhed, og vil, hvis han ikke gør det tilfredsstillende, ikke anbefale, at han faar Lov til at fortsætte den. Dermed er vi inde paa et Punkt, som jeg mener, man noget har overset under Forhandlingerne i Udvalget, nemlig Bestemmelsen om Revision af Loven. Den foreslaaede Frist er efter min Mening noget for kort. Der skal derefter fremsættes et Lovforslag i Samlingen 1925—26, altsaa paa en Tid, da vi endnu ikke har kunnet se, hvorledes Kommunalbestyrelsernes store Indflydelse, navnlig paa Afgørelsen af Spørgsmaalet om Forlængelse af Bevillingerne, har virket. Derfor henstiller jeg til Udvalget at drøfte, om det ikke vil være rigtigt, at Fristen forlænges med 3 Aar endnu.

Jeg begyndte med at takke Udvalget og vil slutte med at takke det for det Arbejde, det har præsteret, og fra hvilket efter min Mening al Partipolitik har været bandlyst.

Mads Larsen: Jeg er i overvejende Grad tilfreds med den højtærede Ministers Svar, thi deraf fremgik det, at Ministeren vil lægge megen Vægt paa at tage Hensyn til Kommunalbestyrelsernes Erklæring. Det har aldrig været min Mening at forlange, at Ministeren skulde forklare, efter hvilke Principper han i alle Tilfælde vilde foretage Uddelingen af Bevillingerne. Jeg forstaar udmærket godt, hvilket overordentligt Besvær det vil volde i de enkelte Tilfælde. Det, som har været mig magtpaaliggende, har været at slaa til Lyd for den Tanke, som jeg forstod, Ministeren havde i alt Fald nogen Sympati for, at økonomiske Sammenslutninger, der øvede en gavnlig Virksomhed, men savnede Midler til at udøve den i det Omfang, de ønskede det, og som var Ansøgere til en Bevilling, maatte være ligestillede eller snarest kvalificerede overfor enkelte Personer, som muligvis ogsaa var Ansøgere.

Knud Kristensen: Jeg skal ikke forlænge Debatten, da vi dog til sidst sikkert